Kocsmazaj – Jó voltál

Nem adok semmit magamból, csak olvass el s ha érted
Eléd tárulkozom, s ami mélyen van az a lényeg
Szépek a felhők, amik valamit eltakarnak
S foszlányokban fényfoltként néha kivillannak

Ugye jó voltál és én jó voltam a bajban?!
Mikor a szívről énekeltél, meghaltam magamban.

Színes papcsíkokból ragasztok szakállat, mert az jó.
Ingem leöntöm lekvárral, ha nincs otthon kakaó.

Nincs már aki bánt, csak néha a szesz és a nőm,
De nélkülük meg kár élnem az életből.
Néha miattuk van új és új a nap alatt.